

GERARDVS. ως γέ.]hoc ideo addit, quod latentibus sub phœnicide anguibus, quid illic agerent, plenè scire non potuit. ἐπιειν. Exspectabat mulier dum Carion diceret, πριν ειπειν σε λογον ενα, antequàm tu verbum vnum efferre posses, vel aliquid huiusmodi. Sed præter expectationem subdit, antè quàm tu epotes decem co-

tylas vini. Quo, vinosam admodum eam fuisse monstrat apertissimè, vt que breuissimo temporis spatio, tantum vini exhaurire posset. ανεσηκει, ab ανω & εσηνω, presens est, quo tempore promptissimam fuisse curationem ostendit, vt per verbum etiam ipsum solida ea significatur. Nà εσηνω est εεβαως δεμνω, constàter permaneo & sto.

Ο Πλούτος ω δέσποιν' ανεσηκει βλέπων.
Ερω' η τω χειρ' ανεκερθησ' υφ' ηδονης.
Τον δεσποτην τ' ηγηρον. ο θεος δι' ου θεως
Ηφανισεν αυτ' οτ' οφεις, εις τ' νεων.
Οιδ' εγκεκλειμενοι παρ' αυτω, πως διοκεις
Τον Πλετον ησάζοντο, και πλυνθη' ολλω
Ερηγορεσαν, εως δελαμψεν ημερα,
Ερω' δ' εσηνωου τ' θεον πανυ σφοδρα,
Οπ' βλέπειν εποίησε τ' πλουτον ταχ',
Τον η Νεοκλειδω μαλλον εποίησε τυφλον.
Γυ. Οσλω εχεις πλω δυαμιν ω ναξ δεσποτα.
Αταρ φεαθν μοι που ε' ο Πλουτ' . Καρ. ερ-
χεται.
Αλλ' ω παρ' αυτ' οχλος υδρφυης οβς.
Οι γδ δίκαιοι φερερον οντες, και βιον
Εχοντες ολιγον, αυτ' ησάζοντο, και
Εδεξιουθ' απαντες υπο τ' ηδονης.
Οβι δι' επλουτω ουσιαν τ' εχον συχνη,
Ουκ εν δικαίω τ' βιον κεντημενοι,
Οφρυσ σιωηρον, εσπυθ εφπαζον θ' αμα.
Οι δι' ηκαλουθου κροπιν, εσεφαιωμενοι,
Γελωντες ευφημουσ τεσ. εντυπειτο η
Εμβας γεροντων ορυθμοις φεσβημασιν.
Αλλ' ει απαξ απαντες εξ ενος λογου
Ορχεϊσθε, και σπιρτατε, και χρδ' ετε.
Ουδεις γδ ημιν εισεσιν αγγελει,
Ωσ' αλφριτ' ουκ ενεσιν εν τω θυλακω.
Γυ. Νη πλω Εκατω. καγω γ' αναδησασ βου-
λουμαι
Ευαγγελια σ' εν κρεβανω τ' ηδ' ορμασ φ'
Τοιαυτ' απαγγελισαντα. Καρ. μη νυ μελλ' επι-
Ωσ' απ' ερεσ' εγγυ' εισιν ηδη τ' η θυρεσιν.

Cotylas vini exhaurires, hera, Plutus videns
B Surrexit. Ego manibus plaudo, herum excito
Prælatitia: Deus statim disparuit:
Et iā ambo simul serpentes in templum iuerāt.
Pluto autem qui adiacebant proximi, virum
Amplexabantur (quā putas?) & reliquam
Noctem omnem erant peruigiles, donec iā dies
Rursum illucesceret. Ego vero Deum omnibus
Celebrabam laudibus, quod Plutum tam citò
Videntem, Neoclidem verò, cacum virum;
C Fecisset caciorem, quàm fuerat prius.
M V. Rex Æsculapi, quàm habes potentiam?
Sed ubi nam Plutus est, cedò? C A. Iam veni hac,
Mirabili cunctus hominum frequentia. (hera,
Nam qui antea iuste & tenuiter vixerant,
Plutum amplexati, porrectis ei dexteris,
Cum gaudio sanè excipiebant maximo.
Qui verò in lauta atq; bene aucta parte fuerāt:
D Magnasque opes sibi inhoneste parauerant:
Frontem corrugabant, & vultu tetrico
Toruè intuebantur. Boni cum gaudio
Sequebantur ponè, coronati, & risibus
Ac faustis letati acclamationibus.
Quin etiam solea senum, in numerum saltantium,
Apte compositis perstrebebat passibus.
Sed agite vos, quotquot adestis, cuncti simul
Tripudiate, exilite, choros instituite.
E Quia nemo dicet nobis ingredientibus,
Farinam non inesse nostris sacculis.
M V. Et, per Hecaten, ego coronare te volo
Rei iam lata nuncium, clibanariis
Panibus, & multis, & dispositis ordine.

Σχόλια. Ηφανισεν αυτόν.]άφανη έαυτ' εποίησέν έ-
μει συγκροτήσαντος. Τόν Πλετον ησάζοντο.]επιλοφρο-
νιούτο. κυείως η ασάζατα έστι τ' φεπιπλέκεσάτ' ινα,
εξ τ' άγαν ασάσξ εις έαυτ' τ' έτερον, η, φεβαλλειν τ' ες
χειρας εν τω σιλοφρονείατ'. Πάνυ σφοδρα]εν φεαλλη-
λε τ' αυτ' . άττικόν η τ' εσηνωου θητ' θεου, κυείως
γδ θη ανθρωπου. Οσλω εχεις πλω δυαμιν.] ταυτα η
ζωη τ' χρεμύλου θαυμαζου τ' θεόν.

subaudiendum verbum motus υποσρεψαντες, α-
νερχόμενοι, recipientes se, regressi. πως διοκεις, vel
F subaudi participium δεκτικημενους, quomodo cen-
ses eos fuisse affectos? vel quomodo censeres eos
εγκραταεισξ iuxta illum fuisse, se gessisse? Quo-
modo autem se habuerint exponit. εως, donec il-
luxit, non intelligas post ortu die indormiuisse,
verum nulla intermissione vsque ad auroram vi-
gilasse, neq; præ gaudio & alacritate quiesse po-
tuisse. Diem autem expectarunt, quod lapadib.
extinctis, & Deo inde profecto, tenebre illic es-
sent vt nusquam progredi liceret. εσηνωου. Rara
est huiusmodi acceptio, vt εσηνωου de Deo dica-
tur, proprius enim de homine dici existimatur.
ω' ναξ pro ω' αναξ. Deest ε, vel αναξ vim habet ad-
iectiu, ανδρων, imperium in homines habens.
Deum magis miratur, quàm laudet, nam aquara
eius mens tota est in Pluto, quare posthabito
Æsculapio, nulla item neque mariti, neque reli-

GERARDVS. Ηφανισεν]celauit,occultaui,
αφανη ε' άοραλον εποίησεν. αυτον προ έαυτον. οτ' ο-
φεις. scil. ηφανισαν αυτους. Obiter obseruandum
quam plurimos discrimen statuere inter οφιν ε'
δρακοντα. i. inter serpentem & draconem, quod
ille minor, hic maior sit, differentiàmque confir-
mari hoc prouerbio φεις ει μη φάγη οφιν, δρακων ου
γνησεται. i. serpens nisi serpentem comederit,
draco non fiet. Verum ea confundi hinc liquet,
nam quod nuper dixit δρακοντε, iam οφεις dicit.
εις τ' νεων. Sub verbo ηφανισεν, quod quiete notat,